



BEELD en SCHRIFT

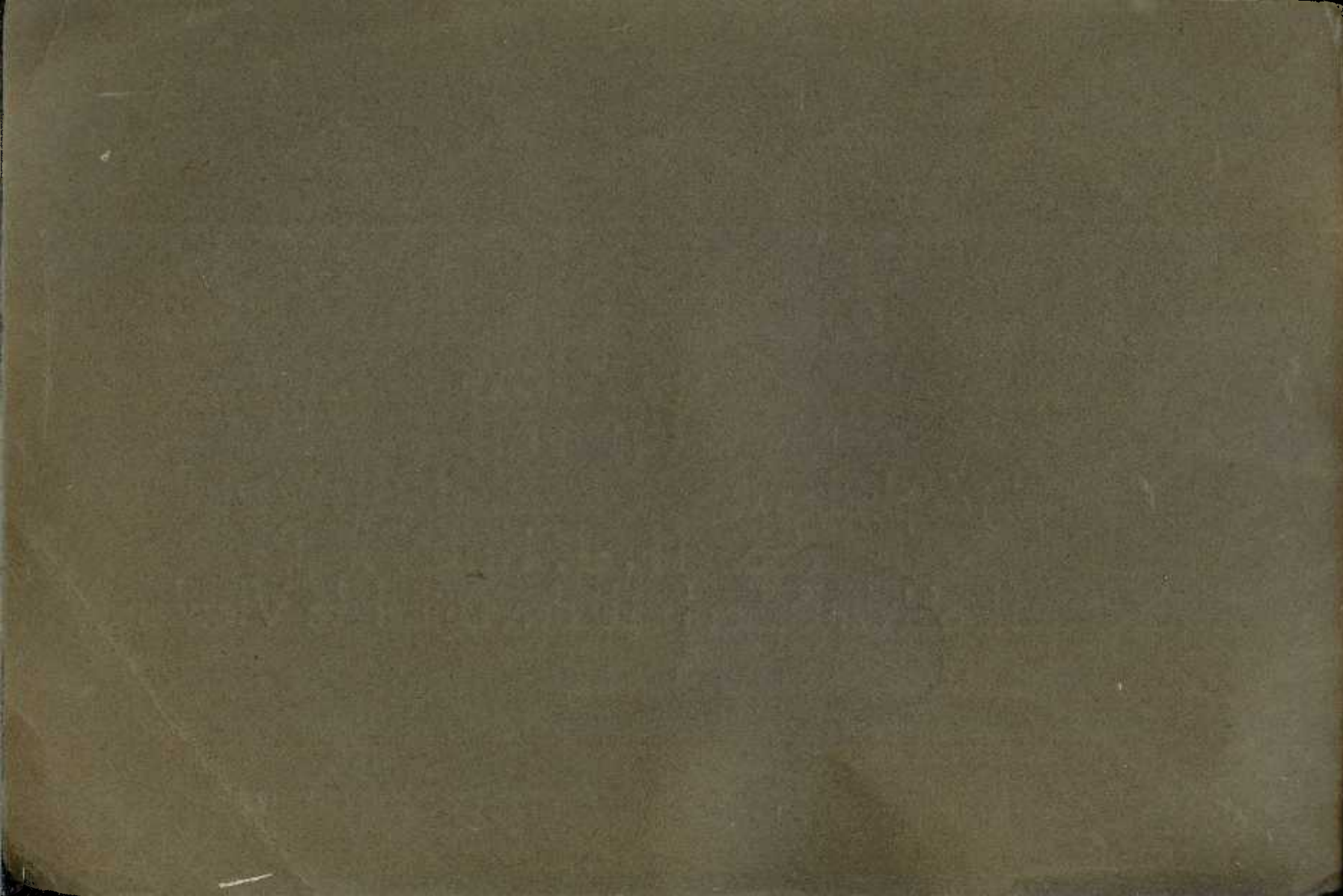
KORTE SCHETSEN
UIT DEN BIJBEL

bij de plaatjes van ROBERT LEINWEBER;

door H. J. KNOPPER,

Hoofd der School met den Bijbel te Vleuten.

II Nieuwe-Testament



A teal-colored decorative border with a repeating diamond-shaped pattern, forming an elongated oval shape that frames the text.

II Nieuwe-Testament

No. 51.

Tengevolge van hun ongehoorzaamheid aan God hadden Adam en Eva het Paradijs moeten verlaten. Maar eenmaal, zoo had God beloofd, zou Hij komen, Die de menschen uit de macht der zonde zou verlossen. Wanneer dit zou wezen? Niemand wist het, dan God alleen. Abraham, Izaäk en Jacob ontvingen de belofte van de komst van den Verlosser. Zij stierven en nog was Hij niet gekomen. Koning David en de profeten spraken van Zijn komst en zij mochten Hem niet aanschouwen. Maar God is getrouw. Zijn Woord is waarheid.

Eindelijk, in de dagen van koning Herodes, ontving Zacharias, een vroom priester, niet alleen de toezegging van de geboorte van een zoon, die Johannes zou heeten, maar tevens de aankondiging van de komst van den Zaligmaker. Ook aan een eenvoudige vrouw, Maria, te Nazareth, verscheen de engel Gabriël, om haar de heerlijke tijding te brengen, dat zij de moeder zou worden van den beloofden Verlosser.

En zie, als op bevel van keizer Augustus ook Maria met haar man Jozef naar Bethlehem gaan om ingeschreven te worden, en zij den nacht moeten door brengen in een stal, dan wordt Gods belofte heerlijk vervuld: Jezus werd geboren. Deze heugelijke tijding, waarop eeuwen was gewacht, werd

het eerst gebracht aan de eenvoudige herders buiten in het veld. Een engel des Heeren stond bij hen en zeide: „Vreest niet, want ziet, ik verkondig u groote blijdschap, die al den volke wezen zal, namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus de Heere!” En nauwelijks had deze engel uitgesproken, of een menigte engelen verscheen en daar klonk het heerlijke lied, in 't nachtelijk duister, over de velden van Bethlehem, uit der engelen mond: „Eere zij God, in de hoogste hemelen en vrede op aarde, in de menschen een welbehagen!”

No. 52.

Als de engelen naar den hemel zijn teruggekeerd, haastten de herders zich naar den stal te Bethlehem en zie, daar vonden zij Maria en Jozef, en het Kindeke liggende in de kribbe, gelijk hun gezegd was. Straks maken zij met groote blijdschap alom bekend, wat zij in dien nacht gehoord en gezien hadden, God verheerlijkende.

No. 53.

Na eenigen tijd komen ook de Wijzen uit het Oosten, die Zijn ster gezien hadden, bij koning Herodes te Jeruzalem, meenende daar den geboren Koning te zullen vinden. Herodes verneemt van de schriftgeleerden dat de Messias in Bethlehem geboren zou worden. Daarheen reisden nu de voorname vreemdelingen en daar vonden zij, in de nederige woning,

Hem, dien zij zochten. In dankbare blijdschap brengen zij hun geschenken, knielen neer en aanbidden.

No. 54.

Na enkele weken wordt het Kindeke Jezus door Zijn ouders in den tempel gebracht en als de oude, vrome Simeon Hem, den Beloofde, ziet, neemt hij het kindeke in zijn armen en dan juicht zijn ziel in diepe ontroering: „Nu laat Gij Heere Uw dienst-knecht gaan in vrede naar Uw woord, want mijne oogen hebben Uwe zaligheid gezien!”

No. 55.

Koning Herodes was intusschen zeer ongerust geworden. Een Koning geboren in zijn land? Hij was toch koning en niemand anders. Hij had gehoopt, dat de Wijzen hem zouden gezegd hebben, waar zij dien Koning gevonden hadden, want, zoo had hij in valsheid beloofd: Ik zal dan ook gaan en Hem aanbidden. Maar de Wijzen waren niet teruggekomen bij hem. En de engel des Heeren had aan Jozef in een droom gezegd: „Sta op, neem tot u dat Kindeke en Zijn moeder en vlucht naar Egypte en blijf daar, tot Ik het u zeggen zal, want Herodes zal het Kindeke zoeken om het te dooden.”

Zooals ge op het plaatje ziet, heeft Jozef zich gehaast om aan dat bevel te voldoen.

No. 56.

En het was goed, dat zij maar spoedig gevlucht waren, want kort daarna liet de wreede koning alle kinderen in Bethlehem, die jonger dan 2 jaar waren, ombrengen. Hoe vreeselijk nietwaar? Doch na eenige jaren kwam aan de heerschappij van koning Herodes een einde, waarna opnieuw de engel des Heeren met een boodschap tot Jozef kwam: „Sta op, neem het Kindeke en Zijn moeder en keer terug naar het land Israëls, want zij zijn gestorven, die de ziel van het Kind zochten.

Op het Paaschfeest gingen, als zoo velen, ook Jezus' ouders ieder jaar naar den tempel te Jeruzalem. Als Jezus 12 jaar oud is, mag Hij ook met hen gaan. En zie, als zij straks uit de groote stad terugkeeren, missen zij hun kind. 3 Dagen zoeken zij en eindelijk vinden zij Jezus in den tempel te midden der leeraren. Kind, waarom hebt Gij ons zóó gedaan?” vraagt de ontstelde moeder. Maar Jezus antwoordt haar: „Waarom hebt gij mij gezocht? Wist gij dan niet dat Ik moest zijn in de dingen Mijns Vaders?”

God was immers Zijn Vader.

No. 57.

Ongeveer een 30-tal jaren zijn voorbijgegaan, nadat een engel des Heeren aan den priester Zacharias verschenen was, om hem de geboorte van zijn



51.

„U is heden geboren de Zaligmaker“

Lucas 2 : 9



52.

De herders bij het kindeken

Lucas 2 : 16



53.

De wijzen uit het Oosten

Mattheüs 2 : 11



54.

De Voorstelling in den Tempel

Lucas 2 : 29

zoon Johannes aan te kondigen. Deze Johannes nu is geworden een heraut, een wegbereider voor den grooten Koning, Die straks komen zou.

Ziet, hoe hij in diepen ernst, de menschen voorbereidt op Jezus' komst. Hoort hem roepen: „Betert u en bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen! En velen komen uit het geheele omliggende land om dezen profeet te zien en te hooren.

Was deze misschien de Christus? Neen, zegt Johannes, ik ben de Christus niet; ik doop u wel met water tot bekeering, maar Die na mij komt, is sterker dan ik, Die zal u doopen met den Heiligen Geest. Bekeert u en geloof het Evangelie!

No. 58.

Velen, die geloofden, werden gedoopt. Armen en rijken, ouden en jongen, niemand werd door Johannes weggezonden. Maar wie komt daar?

„Toen kwam Jezus van Galilea naar den Jordaan tot Johannes om gedoopt te worden”. Hoe nu? Moest Hij, geheel zonder zonden, gedoopt worden, door een zondig mensch? Johannes weigert. Mij is noodig van U gedoopt te worden en komt Gij tot mij? zoo vraagt hij. Maar Jezus houdt aan.

En ziet, als Jezus gedoopt is, daar worden de hemelen geopend. Johannes zag den Geest Gods nederdalen gelijk een duif en daar spreekt Gods stem:

„Deze is Mijn Zoon, Mijn geliefde, in denwelke Ik Mijn welbehagen heb.”

No. 59.

Johannes had de komst van den Koning aangeondigd en weldra zou de Heere Jezus in 't openbaar optreden.

der mocht tot Hem komen en Jezus was vriendelijk tegen allen, die Hem zochten. Eens was de Heere Jezus genoodigd op een bruiloft te Kana in Galilea. Als de gasten eenigen tijd bijeen waren, kwam de moeder van Jezus Hem mededeelen, dat de gastheer in groote verlegenheid zat, omdat er geen wijn meer was. Maria wist wel, dat als de Heere Jezus wilde helpen, Hij dat ook wel kon doen.

Zij fluistert daarom den dienaars in 't oor: Wat Hij u zeggen zal, doet dat.

Kort daarop beveelt de Heere Jezus de zes steenen watervaten, die er stonden, met water te vullen en deze dan bij den hofmeester te brengen. Als deze nu den wijn geproefd had, vond hij dien beter, dan dien men eerst geschonken had. Dit was Jezus eerste wonder, dat Hij in 't openbaar verricht heeft.

No. 60.

Op dit plaatje zien we den Heiland in Zijn vaderstad, n.l. Nazareth, waar Hij opgevoed was. Ook nu ging Hij weer op den Sabbath, zooals altijd, naar



55.

De vlucht naar Egypte

Mattheüs 2 : 14



56.

De twaalfjarige Jezus in den Tempel

Lucas 2 : 46



57.

De prediking van Johannes den Dooper

Mattheüs 3 : 1



58.

Jezus wordt door Johannes gedoopt

Mattheüs 3 : 16

de Synagoge. De Heere Jezus leest daar aan de menschen een gedeelte uit het boek van den profeet Jesaja voor, spreekt daarna tot Zijn toehoorders en zegt hun, dat de voorzeggingen van dien profeet, thans werkelijkheid geworden zijn. Maar zij gelooven Hem niet. Zij kennen Hem immers te goed. Hij de beloofde Messias? Wel neen, Hij is de zoon van den timmerman Jozef. En als de Heere Jezus hen dan om hun ongeloof bestraft, dreigen zij zelfs Hem te dooden. Maar Hij, door het midden van hen doorgegaan zijnde, ging weg, zonder dat zij Hem iets kwaads konden doen.

No. 61.

Johannes de Dooper was door koning Herodes in de gevangenis opgesloten, omdat hij den koning voortdurend bleef wijzen op zijn slecht levensgedrag.

Als Johannes in zijn gevangenschap heeft gehoord van Jezus' optreden, wil hij zekerheid hebben of Deze wel de Messias is en daarom zendt hij 2 discipelen met de vraag: „Zijt Gij degene Die komen zou, of verwachten wij een ander?” En de Heere Jezus antwoordde: „Gaat henen en boodschapt Johannes hetgeen gij hoort en ziet: „De blinden worden ziende, de kreupelen wandelen, de melaatschen worden gereinigd, de dooven hooren, de dooden worden opgewekt en den armen wordt het Evange-

lie verkondigd.” Johannes kan gerust zijn. Deze is de Messias.

No. 62.

Zie, terwijl Jezus met Zijn discipelen en vele volgelingen de poort van het stadje Naïn wil binnengaan, daar nadert een droeve stoet. De eenige zoon van een arme weduwe is gestorven en wordt thans weggedragen. Hoe zielsbedroefd is deze vrouw en velen met haar. Daar nadert Jezus. Hij ziet... Hij begrijpt en ook Hij is innerlijk met ontferming bewogen. Maar... daar vat Hij de zwaar beproefde vrouw bij de hand en troostend spreekt de Heiland tot haar: „Ween niet!” Als Hij de draagbaar heeft doen neerzetten, klinkt het uit Zijn mond: „Jongeling, Ik zeg u, sta op!” En de doode zat overeind en begon te spreken en Hij gaf hem aan zijn moeder weder.

No. 63.

De Heere Jezus was niet alleen altijd gereed voor groote menschen om hen te helpen en te troosten, maar Hij had ook de kinderen lief, ja, Hij was en is nog de grootste Kindervriend.

Eens reisde Jezus van Galilea, over den Jordaan, naar Judea. Als velen gekomen zijn om naar Hem te hooren, brengen de moeders hun kinderen tot den goeden Meester, opdat Hij die zegenen zou. De



59.

De bruiloft te Kana

Johannes 2 : 1—11



60.

Jezus in de Synagoge te Nazareth

Lucas 4 : 16—30



61.

Jezus in de Synagoge te Nazareth

Mattheüs 11 : 2—6



62.

Jezus geneest de zieken

Lucas 7 : 11—17

discipelen bestraffen deze moeders en wilden ze wegzenden. Die kinderen waren immers voor den Heiland te druk en te lastig. Maar Jezus keurt hun handeling af en zegt: „Laat de kinderen tot Mij komen en verhindert ze niet, want derzulken is het Koninkrijk der hemelen.

Ja zelfs stelt de Heiland die kinderen tot een voorbeeld voor de grooten en zegt, dat ook de menschen in hun Heiland moeten gelooven, in kinderlijk vertrouwen, zooals een kind zich vol vertrouwen overgeeft aan zijn vader.

No. 64.

Eens was Jezus geklommen op een hoogte, om van daar de menschen toe te spreken en te leeren. Men noemt de toespraak van den Heiland op dezen berg: „De Bergrede”. Daarin leert Hij hen hoe de menschen moeten leven en wat zij moeten doen om zalig te kunnen worden. Hier leert Hij ook hoe men moet bidden. Niet in een ijdel verhaal van woorden, neen, zegt de Heere, Ik zal u een voorbeeld geven. Gij dan bidt aldus: Onze Vader, Die in de hemelen zijt, Uw naam worde geheiligd;

Uw Koninkrijk kome;

Uw wil geschiede, gelijk in den hemel, alzoo ook op de aarde;

geef ons heden ons dagelijksch brood;

en vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onzen schuldenaren;

en leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van den booze, want Uw is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen.

No. 65.

Het begon avond te worden. Een groote schare had naar den Heiland met eerbied geluisterd, als Hij hen sprak over het Koninkrijk Gods. Meester, zoo vragen de discipelen, wordt het geen tijd om deze menschen weg te laten gaan om brood te koopen? Maar Jezus antwoordt: Geeft gij hun te eten!”

Andreas antwoordde: Hier is wel een jongen met 5 brooden en 2 visschen, maar wat zijn dezen onder zoovelen?

Jezus laat de menschen nederzitten in het gras, neemt het brood en de visschen, en gedankt hebbende, deelde Hij daarvan aan de discipelen en deze brachten het bij de menschen. Straks is ieder verzadigd en terwijl er wel 5000 menschen gegeten hebben, blijven er nog 12 manden vol over.

Vol eerbied ziet de menigte naar den Heiland op. O, zij zullen komen om Hem met geweld te dwingen hun Koning te worden. Maar Jezus ontwijkt op den berg en zoekt de eenzaamheid.

groot is Uw smart! Maar hoor, terwijl de soldaten dobbelen om Jezus' kleeding, aan den voet van het Kruis, ook dan spreekt Die Heiland nog. Eerst een gebed voor Zijn moordenaren: „Vader vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.”

Dan een woord ter vertroosting voor Zijn moeder: „Vrouw, zie uw zoon”; en tot Johannes: „Zie uw moeder.”

Daarna een heerlijke belofte aan den berouwhebenden moordenaar: „Voorwaar zeg Ik u, heden zult gij met Mij in het Paradijs zijn.”

Mijn God, Mijn God! Waarom hebt Gij Mij verlaten?
Mij dorst! Het is volbracht! Vader, in Uwe handen
beveel Ik Mijnen Geest.

En dit gezegd hebbende, boog Hij het hoofd en stierf.

No. 89.

Als het nu avond geworden was, kwamen Jozef van Arimatea en Nicodemus, beiden discipelen van Jezus, en namen, met toestemming van den Stadhouder, het lichaam van Jezus van het Kruis. Zij legden dit, omwonden met doeken, met de specerijen, in een nieuw graf en wentelden een grooten steen voor den ingang. Ook de vrouwen, die met Hem gekomen waren uit Galilea, aanschouwden het graf en hoe Zijn lichaam gelegd werd.

En de Sabbath brak aan.

No. 90.

Nu hadden Jezus' vijanden hun doel bereikt. Nu was Hij weg uit hun midden, voor altijd en toch... en toch... Voor alle zekerheid werd voor den verzegelden steen een wacht geplaatst van goed gewapende mannen, opdat de discipelen niet zouden komen en het lichaam wegnemen, om dan te vertellen: „Hij is opgestaan uit de dooden!”

En als de Sabbath voorbijgegaan was, op den eersten dag der week, gaan eenige vrouwen naar het graf, met de specerijen, die zij gekocht hadden. Maar, wie zal dien zwaren steen van het graf afwentelen? zoo vragen zij in haar droefheid.

En ziet, er kwam een groote aardbeving, want een engel des Heeren, nederdalende uit den hemel, kwam toe, wentelde den steen af van de deur en zat daarop. De wachters vluchtten verschrikt weg.

Daar komen de vrouwen:

„Wat zijt gij zoo treurig, zoo droevig te moe
Vriendinnen des Heeren, waar gaat gij naar toe?”

Hoor, als een heerlijke muziek klinkt haar in de ooren de mededeeling van den engel: „Wat zoekt gij Den Levende bij de dooden? Hij is hier niet, want Hij is opgestaan, gelijk Hij gezegd heeft”.

No. 91.

Maria Magdalena stond weenende bij het ledige graf. Op de vraag van de beide engelen, waarom

zij zoo bedroefd is, antwoordt zij: „Omdat zij mijn Heer hebben weggenomen en ik weet niet waar ze Hem gelegd hebben.” Als zij in hare droefheid zich omwendt, meent zij den bewaarder van den hof voor zich te hebben en als deze haar vraagt: „Vrouw, wat weent gij? Wien zoekt gij?” zegt zij: Ik zoek het lichaam van Jezus. Heer, indien gij Hem weggenomen hebt, zoo zeg mij waar ik Hem vinden kan.

Daar klinkt uit des Heilands mond haar naam: „Maria!” Weg is haar verdriet. Met onuitsprekelijke blijdschap en een glimlach van geluk stamelt zij: „Meester!”

No. 92.

Gedurende een 40-tal dagen heeft de Heere Jezus zich na Zijn opstanding, levend vertoond. Niet alleen aan Maria Magdalena en aan de vrouwen, maar ook aan de discipelen. Twee van hen gingen, op dienzelfden dag, van Jeruzalem naar Emmaüs, druk sprekende over alles, wat in de laatste dagen geheel Jeruzalem bezig hield.

Daar komt iemand achter hen en vraagt: Waarover spreekt gij toch zoo druk en waarom ziet gij zoo droevig? Zijt Gij alleen een vreemdeling in Jeruzalem en weet Gij niets van alles wat er gebeurd is met Jezus den Nazarener en hoe onze overpriesters Hem gekruisigd hebben? En nu vertellen som-

mige vrouwen, dat Hij leeft. De vreemdeling wijst hen op alles wat de profeten gesproken hadden van den Christus en als zij straks met Hem aan tafel zitten, worden hun oogen geopend. En als zij Hem herkennen, is Hij uit hun gezicht verdwenen. IJlings keeren zij terug naar Jeruzalem om de heerlijke tijding Zijn discipelen mede te deelen.

No. 93.

Vervuld met twijfel, geslingerd tusschen hoop en vrees, zijn de discipelen aan den avond van dien dag bijeen. En zie, terwijl de deuren gesloten zijn, daar verschijnt de Heiland plotseling in hun midden, met de woorden: „Vrede zij ulieden.” En als zij van blijdschap niet gelooven kunnen, toont Hij de lidteekenen van Zijn kruisiging en vraagt wat te eten.

Met welk een blijdschap vertellen zij den volgenden dag aan Thomas wat er gebeurd was. Doch Thomas was twijfelmoedig geworden, had zich afgezonderd en wilde hen niet gelooven. Eerst moet ik Hem zelf zien en anders kan ik het niet gelooven, zoo sprak hij.

Acht dagen zijn voorbijgegaan. Weer zijn de discipelen bijeen, maar nu is Thomas bij hen. Weer zijn de deuren gesloten. Plotseling staat Jezus in hun midden. De Heiland wenkt Thomas: „Breng uw vinger hier en zie, Mijn handen en breng breng uw

hand en steek ze in Mijn zijde en zijt niet ongeloovig, maar geloovig". Juichend roept Thomas uit: Mijn Heer en Mijn God! Doch Jezus antwoordde: „Omdat ge Mij gezien hebt, Thomas, zoo hebt gij geloofd; zalig zijn zij, die niet zullen gezien hebben en nochtans zullen geloofd hebben!"

No. 94.

Voor 't laatst is Jezus verschenen aan de discipelen, terwijl zij met nog 500 anderen bijeen waren te Bethanië. Aan het einde van Zijn toespraak hief de Heiland Zijn handen op en zegende hen en intuschen werd Hij opgenomen in den hemel, daar zij het zagen. Een wolk nam Hem weg van hun oogen en Hij is opgenomen in den hemel en gezeten aan de rechterhand Gods. De discipelen aanbaden Hem en keerden terug naar Jeruzalem met groote blijdschap, lovende en dankende God.

No. 95.

Op het Pinksterfeest zijn de discipelen bijeen in den tempel. Hoor, wat is dat?.. Welk een vreemd geluid?

En er geschiedde haastelijk uit den hemel een geluid als van een geweldig gedreven wind en van hen werden gezien verdeelde tongen als van vuur en het zat op een iegelijk van hen. Zij werden allen vervuld met den Heiligen Geest en begonnen te spreken in andere talen, zooals de Geest hun te

spreken gaf. Nu was de Heilige Geest op de discipelen uitgestort. Nu was de belofte vervuld, door den Heiland hun gegeven: „Blijft gij in de stad Jeruzalem, tot gij zult aangedaan zijn met kracht uit de hoogte. Gij zult met den Heiligen Geest gedoopt worden, niet lang na deze dagen." Thans konden de discipelen het bevel van hun Meester opvolgen: „Gaat dan henen, onderwijst alle volkeren, hen doopende in den naam des Vaders, des Zoons en des Heiligen Geestes, leerende hen onderhouden alles wat Ik u geboden heb."

No. 96.

Straks gaan de discipelen voort met de verkondiging van de heerlijke boodschap, die sprak van vergeving der zonden, aan ieder die gelooft. Ook Stefanus, vol van geloof en kracht, deed wonderen en groote teekenen.

Doch in de oogen van velen vlamde nog de haat tegen dien Christus en Zijn volgelingen. Ook Stefanus werd weldra voor den Joodschen Raad gebracht. Ja, zoo verwoed waren zij op dezen trouwen discipel, dat de Joden hem de stad uitsleepen en steenigden. Onder de steenworpen zijner vijanden bad hij voor hen: „Heere, reken hun deze zonde niet toe!" En met de bede op de stervende lippen: „Heere Jezus, ontvang mijnen geest!" ontsliep hij.

No. 97.

Weldra ontstond er een hevige vervolging tegen de Christenen. Ook Saulus meende een Gode welgevallig werk te doen, door ijverig mede te helpen. Spoedig kreeg deze vurige ijveraar toestemming om uit Damascus de Christenen als gevangenen naar Jeruzalem te brengen. Maar God had het anders beschikt. Dicht bij Damascus gekomen, omschijnt hem plotseling een licht van den hemel. Van schrik valt hij ter aarde, terwijl hij een stem hoort: Saul, Saul! wat vervolgt gij Mij?

Sidderend vraagt hij: Wie zijt Gij, Heere?

Ik ben Jezus, Dien gij vervolgt! zoo klinkt de de stem.

Daar lag de vervolger, geslagen met blindheid en in diepe ontroering stamelt hij: „Heere, wat wilt Gij, dat ik doen zal?

Straks leidt men hem aan de hand Damascus binnen. Geen vervolger zou hij meer zijn, maar een trouw discipel van zijn Heiland.

No. 98.

Hadden de vijanden den grooten Meester aan een kruis genageld, ook Zijn discipelen zouden hun haat moeten dragen.

Jacobus, een broeder van Johannes, werd met het zwaard gedood. Petrus werd in de gevangenis gesloten. Toen Koning Herodes hem evenwel op

het Paaschfeest zou oordeelen, sliep Petrus dien nacht tusschen 2 krijgsknechten, gebonden met 2 ketenen. Maar zie, een engel des Heeren stond daar en sprak: „Sta haastig op, omgord u, bind uw schoenzolen aan, werp uw mantel om en volg Mij.” Weldra is Petrus ongemerkt in veiligheid. God dankende voor deze verlossing, spoedt hij zich vol blijdschap naar zijn vrienden om hun zijn wondervolle bevrijding mede te deelen. „Nu weet ik, dat de Heere Zijn engel uitgezonden heeft om mij te verlossen uit de hand van Herodes!” zoo juichte hij.

No. 99,

Na de bekeering van Paulus op den weg naar Damascus, waren de vroegere vrienden zijn vijanden geworden.

Toen Paulus van zijn zendingsreizen in Jeruzalem teruggekeerd was, verwekten de Joden een oproer tegen hem.

Zij wierpen hem uit den tempel en sloten hem in de gevangenis.

Hun besluit was genomen: Paulus moest ter dood gebracht worden. Hij werd daarom naar Cesarea gebracht, waar de landvoogd hem 2 jaren gevangen hield.

De landvoogd Festus, deelde alles wat er met Paulus gebeurd was, mede aan koning Agrippa. De koning werd nieuwsgierig en wilde dien gevangene



99.

Paulus voor Agrippa

Handelingen 26 : 28



100.

Paulus' aankomst te Rome

Handelingen 28 : 16

zelf wel eens hooren. Op dit plaatje ziet ge Paulus, in een gloedvolle rede zijn bekeeringsgeschiedenis verhalen. Hij deed dit op zulk een wijze, dat koning Agrippa uitroept: „Gij beweegt mij bijna een Christen te worden!” En, zoo oordeelt hij, deze mensch kon losgelaten worden, indien hij zich niet op den Keizer beroepen had.

No. 100.

Paulus werd met andere gevangenen op een schip gebracht, dat naar Italië afvoer.

Onderweg leden de reizigers schipbreuk, maar

allen kwamen behouden op het eiland Malta, in de Middellandsche Zee. In Rome aangekomen, werd aan Paulus toegestaan op zichzelf te wonen, maar onder bewaking van een Romeinschen soldaat.

Deze 2 jaren heeft Paulus gebruikt, predikende het Koninkrijk Gods en leerende van den Heere Jezus, met alle vrijmoedigheid en onverhinderd.

Hij, die eenmaal een vurig aanvoerder was, om de Christenen te helpen vervolgen, is ten slotte zelf gevallen door het zwaard der vijanden van den Christus, Dien Paulus had leeren kennen als zijn Heiland en Zaligmaker.

Welzalig 't huis, o Heiland onzer zielen,
Waar Gij de vreugd, waar Gij de vriend van zijt!
Waar allen zaâm voor God als Vader knielen;
Waar aan Zijn dienst zich ieder heeft gewijd.
Waar aller oog blijft aan Uw wenken hangen;
Waar aller hart vóór U van liefde slaat;
Waar aller mond U groot maakt met gezangen;
Waar aller voet op Uwe wegen gaat!

